

РЕШЕНИЕ

№ 36214

гр. София, 18.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5938** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. А. Ю. С., търсец закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 128 Х /20.04.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което последваща молба на молителя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се сочи, че атакуваното решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на чл. 76б, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Твърди, че никой него е напътил на разбираем от него кюрдски език, нито му е указал по какъвто и да е начин, че е негово задължение е да представя писмени доказателства, както и че следва да укаже нови обстоятелства, които да са подкрепени с такива писмени доказателства. Счита, че решение е постановено и в нарушение на чл. 12 от АПК. Изпълнението на задължението по чл. 58, ал.5 от ЗУБ във връзка с чл.76б, ал.1 от ЗУБ е пряк израз на изискването в общия принцип на чл. 12 от АПК, задължаващ органите да осигурят откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство. Излага, че липсата на указания от страна на административния орган, представлява съществено нарушение, граничещо с административен произвол, което води до незаконосъобразност на постановеното решение. Счита, че не е извършен анализ дали се позовава на нови факти и обстоятелства, които са от съществено значение както за личното му положение, така и за страната му на произход. Отказът да се допусне последващата молба е незаконосъобразен, защото пренебрегва нови, от съществено значение факти. Излага доводи, че не може да върне в С., защото са налице нови обстоятелства, касаещи личното му положение и

ситуацията в държавата ми на произход, предвид на които животът му там е застрашен. Твърди, че е издирван в С. и има повдигнато обвинение срещу него. Сочи, че в подкрепа на твърденията, си е представил писмено доказателство - копие на призовка, където е посочено, че е извършил незаконни деяния, за които следва да бъде разпитан от съдия, като се издава заповед за ареста му. Този документ представлява акт на преследване, който сам по себе си е основание да се приеме наличие на реален риск от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, както и лишаване от свобода при нечовешки условия, в нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ и чл. 15, букви „б" и „в" от Директива 2011/95/ЕС. Представеният писмен документ представлява ново доказателство за наличието на преследване и за реален риск от тежки посегателства при завръщането му в С.. Това доказателство не е било известно и обсъдено при постановяване на решението на ДАБ и следва да бъде взето предвид при извършване на фактическата и правна преценка по чл. 9 ЗУБ. Интервюиращият орган е направил извод за неавтентичност без да посочи конкретни обективни данни, без да е възложил експертна проверка и без да е извършил официална верификация на документа. Моли решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и се представлява от служебно назначения процесуален представител адвокат М. П., която поддържа изцяло така подадената жалба. Представя свидетелство за съдимост в оригинал, преведено на български език.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. Р., оспорва жалбата с писмен отговор по нея, с който представя становище по делото. Излага доводи за неоснователност и недоказаност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Твърди, че в обжалваното решение са преценени всички правно значими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му по произход – С.. Сочи, че оспорваното решение е постановено при спазването на административно производствените правила. Счита, че след направен анализ на всички доказателства и твърдения, се установява, че по преписката няма данни животът на жалбоподателя да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Твърди, че не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Счита, че обстоятелства, свързани със социалната интеграция в България, са ирелевантни към фазата на предварително разглеждане по чл. 76а—76б от ЗУБ, тъй като допустимостта на последваща молба се преценява единствено през призмата на наличието на нови факти, способни да променят предходната оценка. С тези аргументи иска от съда да отхвърли оспорването и да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. А. Ю. С., търсещ закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], е подал последваща молба за международна закрила с рег. № УП - 34952 от 02.04.2026 г. като лице, което търси международна закрила и желае да му бъде предоставен статут на бежанец / хуманитарен статут в Република България.

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, точка 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Съгласно тази разпоредба, последваща е молбата за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

М. А. Ю. С. за първи път е поискал закрила с молба вх. № 3931 от 01.10.2024 г. на РПЦ – Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. С Решение № 2019 от 27.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено лично на 13.03.2025 г. Молителят обжалва горе цитираното решение пред Административен съд - Хасково, който с Решение № 3982 от 14.04.2025 г. отхвърля жалбата на чужденеца. Това решение е обжалвано от чужденеца пред ВАС на Република България, който със свое Решение № 10388 от 27.10.2025 г. отхвърля жалбата на чужденеца и оставя в сила Решение № 3982/17.04.2025 г. по адм. дело № 728/2025 г. описа на АС-Хасково.

Последващата молба е депозирана в ДАБ-МС с рег. № УП 34952 от 02.04.2026 г. С подаването на своята последваща молба, М. А. Ю. С. отправя искане за повторна регистрация, като твърди, че има нови, обстоятелства, касаещи страната му на произход и поради това животът му бил застрашен при завръщането му там. Ситуацията в С. се била влошила значително след падането от власт на режима на Б. А.. От свои близки знаел, че в момента липсвало всякаква сигурност на цивилните жители. Новата власт в лицето на президента А. ал Ш. и правителството на практика не можели да осигурят безопасността на мирните граждани. В страната безпроблемно присъствали ислямисти, които извършвали отвлечения срещу откуп, както и убийства. Липсвали елементарни условия на живот, като в много населени места нямало ток и вода. Посочва, че сигурността в страната била непредвидима, а икономическата и хуманитарната ситуация - тежка. Молителят твърди още, че бил издирван в С. и имало повдигнато обвинение срещу него за извършване на престъпление и следвало да му бъде издадена заповед за арест. В подкрепа на това свое твърдение чуждият гражданин представя копие на документ - призовка, издадена от Министерството на правосъдието, главен прокурор - Д.. От превода на документа се установява, че същият е издаден от прокуратурата в Д. на 20.01.2025 г. с адресат шести разследващ съдия и с искане М. А. Ю. С. да бъде разпитан и във връзка с това му е издадена заповед за арест. Чуждият гражданин посочва, че представеният „документ“ представлявал акт на преследване, който сам по себе си е фактическо основание да се приеме, че спрямо него има наличие на реален риск от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, както и лишаване от свобода в С..

С оспореното в настоящото производство Решение № 128 Х от 20.04.2026 г. органът е формирал извод, че представените твърдения не съдържат нови факти или обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя, които не са били известни и обсъдени в предходното производство. Счел е също така, че чужденецът подкрепя своето опасение за наказание с документ, който не е оригинал, а е копие. От превода на този документ става ясно, че по своето съдържание той носи информация, изпратена от прокурор до разследващ съдия в [населено място] с искане срещу М. А. Ю. С. да бъде проведено разследване и да бъде издадена заповед за арест за извършено престъпление. Прието е още, че видно от превода на документа, че има несъответствие в посочените години - наличие на две, различни години 2023 и 2025 г., отсъства подпис и име на издаващото лице, използвани са неясни означения 14/1114 без нормативна или институционална обосновка, с което възникват съмнения относно автентичността на документа. Също така не става ясно как този документ е станал достояние на чужденеца, тъй като той не е адресат в случая и тази информация в този си вид би следвало да е конфиденциална. Тези противоречия между съдържанието на информацията и формата, на документа обосновават извода за недостоверност на последния. Не са представени доказателства и за това, какви действия е предприел разследващият съдия в периода от 20.01.2025 г., когато е издаден документът до настоящия момент. Следва да се направи обосновано предположение, че в случая не са последвали никакви действия от страна на разследващия съдия, т.е. не са налице заплахи

за налагане на наказание.

За пълнота е изложил още, че от цялостният анализ на приложената по преписката актуална справка от 18.03.2025 г. се установява, че ситуацията със сигурността в страната се е подобрила значително в сравнение с предходните години. Видно е, че много хора се завръщат в родината си и по родните си места. Има реалистични очаквания за окончателно прекратяване на-конфликта в С. и следва да се изведе заключението че в С., страната на произход на М. А. Ю. С., не е налице, въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. От съдържанието на справката и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият, явно на първо място, не е повсеместен, и на второ - не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Срещу така постановеното решение е подадена жалба за осъществяване на съдебен контрол от страна на Административен съд София – град.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7 - дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (жалбата е подадена на 29.04.2026 г., а решението е връчено на 29.04.2026 г.), от лице с правен интерес от оспорването – адресат на обжалваното решение, с което се засягат негови лични права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

Молбата за международна закрила, с която е образувано настоящото административното производство, се явява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Производството пред административния орган е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл. 33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл. 33, параграф 2, б. „г“, държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Съответстваща разпоредба на чл. 33, параграф 2, б. „г“ от Директивата в българското законодателство е тази по чл. 76а от ЗУБ. Съгласно този член от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

От друга страна, разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата

по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от закона, тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната посочена норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства трябва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват. Въпреки това трябва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия

чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка дали ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това на анализ подлежи ситуацията в държавата по произход на жалбоподателя, а именно – С..

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава съществена промяна в обществено-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не заявява нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени и доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на обществено-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/. В този смисъл и Решение по адм. дело № 10324/2024 г. на ВАС, Трето отделение.

Съдът намира, че ситуацията в С. непрекъснато се променя, но от представените и приети, като доказателства по делото справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ на базата на насоките за С. на Агенцията за убежището на Европейския съюз (А.), не се установява наличие на въоръжен конфликт в тази страна, достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравето на цивилното население.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, член 15, буква "в" от Директива

2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Понастоящем с член 40 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2004/83/ЕО е отменена, но текстът на член 15 от последната е преповторен в текста на член 15 от Директива 2011/95/ЕС, поради което и тълкуването, дадено с Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/2007 г. на Съда на Европейския съюз, е запазило своето значение.

От приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещия закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части на страната положението е несигурно, не трябва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В конкретния случай не се установява спрямо М. А. Ю. С. да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на джихадистката групировка "Х. Т. ал Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

От информацията в представените справки № МД-02-241/25.06.2026 г. относно ситуацията в С. не се установява, че в Сирийската арабска република е налице вътрешен конфликт. От изложеното в справката се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност.

В тях е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. От средата на месец март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво домакинство.

Въпреки, че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на

Freedom House, публикуван в края на март месец 2026 г., страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрение в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г.

След подписването на споразумението на 29 януари 2026 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (ЗОР), на 9 май 2026 г. четвърта група се завръща в А. като част от организирана програма за връщане, включваща около 1200 семейства. Според медиен репортаж, цитиращ информация от провинция А., съществуващите спешни жилища - някои от които междувременно стоят празни - се предоставят на тези, които вече нямат дом в А..

На 9 май 2026 г., за първи път от повече от 15 години, сирийското Министерство на комуникациите и информационните технологии провежда тестово плащане с MasterCard и Visa от С.. Министерството също така обявява стартирането на местна платежна система, наречена Раутега, която е свързана с глобални платежни мрежи и улеснява банковите преводи между всички банки, опериращи в С., както и мрежите с Visa и MasterCard.

Икономическата обстановка в С. през 2026 г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване, но страната остава в дълбока хуманитарна и социална криза след края на режима на А. през м. декември 2024 г. След установяването на преходно правителство, най-значимият стимул за сирийската икономика става премахването на международните рестрикции. През 2025 г. С. щати и Европейският съюз отменят почти всички всеобхватни икономически санкции. Това слага край на продължителната икономическа изолация и дава възможност за навлизане на чуждестранни капитали. Въпреки това, икономиката стартира от изключително ниска база - БВП на страната се свива с над 50% (според някои оценки до 84%) в периода 2010-2024 г. Докато през 2024 г. икономиката отчита спад от 1.5%, за 2025 г. се отчетен растеж от около 1%, а прогнозите за 2026 г. сочат възможност за по-силен растеж до 10%, воден от премахването на санкциите, подобряването на сигурността и завръщането на квалифицирани кадри.

През 2026 г. ситуацията със сигурността в Д. ал Зор се характеризира с активизиране на партизанската война от страна на ИД, племенни сблъсъци и хаос, породен от наводненията в региона. Преходът на контрола към новото сирийско правителство се сблъсква с предизвикателства, които застрашават сигурността на гражданите и инфраструктурата. Според данни на А., провинцията концентрира 50% от всички политически и въоръжени инциденти, свързани с ИД в С. за първата половина на 2026 г. Д. ал Зор се превръща в едно от огнищата на масови демонстрации с искания за преходна справедливост.

Следователно от посочената справка – не могат да се споделят общите твърдения за влошено като цяло положение след промените в С., а точно обратното. Представените от лицето доказателства са в подкрепа на изразеното още при първото разглеждане на молбата му за закрила – желание за постигане на икономическа стабилност. Данните в същите справки обуславят категоричен извод за липса на въоръжен вътрешен или международен конфликт, който да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на кандидата ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С..

Няма никакви данни, че лицето, ако се завърне в С. ще пострада. Точно обратното от справката е видно, че има значително завръщане на сирийци в С., прави се опит за нормализиране на обстановката. Изложените от пълномощника на лицето данни – са общи и по никакъв начин не могат да бъдат съотнесени към изложените преди това факти в бежанската история. Няма данни за репресии от страна на властите към лица, потърсили убежище, както се твърди по същество.

Важно е да се отбележи, че несигурното положение в отделни райони на страната е в резултат на инцидентни прояви, които не могат да се определят като отговарящи на критерия за безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след

падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. Съдът счита, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, няма да доведе до негативни последици за молителя. Представеният от молителя документ – свидетелство за съдимост № 295294 е в копие. В него е посочено, че лицето е осъждано. В него е посочено, че той е политически активист от опозицията, подбуждащ чрез социалните мрежи, осъществяващ дейност извън страната, подбуждащ обществени вълнения и застрашаващ гражданския мир. По начина на формулиране на предходното изречение съдът намира, че този документ е съставен за целите на съдебното производство. В него по общ начин се посочва определена дейност, без да е ясно какво е наказанието на лицето, ако се приеме, че е осъдено, и за какво точн одяние.

От данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последици на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

От публично достъпните данни се установява, че през месец януари 2026 г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските райони и сили в структурите на държавата. Поставено е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство. Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от БТА информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което е удължено с 15 дни, по съобщение на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р.. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на САЩ за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданият от кюрдите Сирийски демократични сили (С.) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четириддневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Наред с това следва да бъде посочено, че М. А. Ю. С. не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Предвид изложеното правилен е изводът на административния орган за липса на основание за предоставяне на хуманитарен статут, засегнато в специалната хипотеза на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Ю. С., търсещ закрила от С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 128 Х от 20.04.2026 г. на интервюиращия орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което последваща молба на молителя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.